

نامه سرگشاده دبیران کل سه تشکل فرهنگیان به روسای قوای سه گانه در خصوص اهم مشکلات فرهنگیان

به نام خدا
حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای رئیسی رئیس محترم جمهوری اسلامی
ایران
جناب آقای دکتر قالیباف رئیس و نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی
حجت الاسلام والمسلمین اژه ای رییس محترم قوه قضاییه جمهوری اسلامی
ایران

با سلام و احترام

مستحضرهستید،

جمهوری اسلامی ایران به تایید منابع علمی و تخصصی از ثروتمندترین کشورهای جهان در زمینه منابع خدادادی است و به علاوه از نظر نیروی انسانی نیز در زمره برجسته ترین هاست. به استناد آمار و ارقام، در کشورهای توسعه یافته و حتی همین کشورهای کوچک حوزه خلیج فارس، سهم آموزش و پرورش از بودجه کشورها قابل دفاع و جایگاه آموزش و پرورش و معلمان از برجستگی ویژه ای برخوردار است. این در حالی است که به تایید آمار و رقم، دولت های جمهوری اسلامی ایران از آغاز تاکنون و البته با اختلافاتی اندک، علیرغم جایگاه و نقشی که قانون اساسی برای آموزش و پرورش و به تبع آن معلمان قائل است، در سیاستگزاری ها، وضع قوانین و اختصاص بودجه، آن چنان که شایسته ماموریت و نقش آموزش و پرورش و معلمان است، به این دو توجهی نکرده اند. به عنوان مثال، پس از سالها پیگیری، قانون رتبه بندی معلمان با اما و اگرهای فراوان به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. دولت در تهیه آیین نامه اجرایی آن نهایت خست را به خرج داد، تا جایی که صدای برخی نمایندگان مجلس بلند شد و سرانجام با اصرار مجلس اصلاحاتی در آیین نامه صورت گرفت، که البته با همین قانون هم فاصله داشت. لیکن، با نگاهی منصفانه و به دور ارتعص، به این آیین نامه و شیوه نامه اجرایی و نحوه اجرا، وضعیت نه چندان شایسته برخورد با معلمان را شاهد هستیم. موضوع دیگر، کنار گذاشتن همسان سازی حقوق بازنشستگان

و افزایش ناچیز سنواتی حقوق سال جاری که موج نارضایتی بازنشستگان را به دنبال داشته است، نیز موییداین ادعاست. همه اینها نشان می دهد که دولت برای آموزش و پرورش و معلمان نقش شایسته در توسعه کشور قائل نیست. این موضوع را در مقایسه وضعیت منزلت و معیشت معلمان با دیگر اقشار جامعه و به ویژه بخش های تخصصی به وضوح در می یابیم. در این مسیر نحوه برخورد دولت و مجلس با موضوع صندوق ذخیره فرهنگیان که در اجرای قانون برنامه پنج ساله دوم توسعه و با سرمایه خود معلمان و کمک دولت که متاسفانه همچنان به این صندوق بدهکار است، ایجاد شده است، قابل تامل و توجه است. پرسش اساسی اینست، چرا در شرایطی که در اجرای سیاستهای اصل ۴۴ قانون اساسی، بنگاه های اقتصادی دولتی به بخش خصوصی واگذار می شوند، مجلس و دولت به جای حمایت از سهامداران و معلمان در صدد است تا با تغییر ماهیت صندوق از خصوصی به دولتی و یا عمومی غیر دولتی و عدم اجرای آخرین اساسنامه مصوب صندوق، از حضور سهامداران در اداره صندوق و اعمال حق مالکانه آنان جلوگیری کند؟! ما به دلایل متعدد که به صورت خاص به دو مورد آن اشاره می کنیم، صندوق را کاملاً خصوصی می دانیم.

یک، سرمایه صندوق متعلق به سهامداران است و البته دولت هم در اجرای مصوبه مجلس متعهد شده است هر ساله در کنار کمک های مختلفی که به بخش های مختلف انجام می دهد به این صندوق نیز معادل مبلغ واریزی معلمان کمک کند.

۲، ماهیت حقوقی صندوق با تعریف شرکتهای دولتی و عمومی غیر دولتی موضوع مواد ۴ و ۵ قانون محاسبات عمومی به هیچ وجه مطابقت ندارد. لذا مصرا نه درخواست می کنیم.

الف، مجلس محترم، موضوع الزام دولت به تهیه اساسنامه صندوق و تقدیم آن به مجلس برای تصویب را از دستور کار خارج، در غیر این صورت، باعث شکست این بنگاه اقتصادی خواهد شد.

ب، دولت دستور دهد، در اولین گام وزیر آموزش و پرورش به عنوان رئیس هیات امنا، در اجرای اساسنامه مصوبه ۱۴۰۰ هیئت امنا که به ثبت نیز رسیده است، اقدامات لازم، از جمله، تهیه آیین نامه نحوه انتخاب ۶ نفر نماینده سهامداران و همچنین تعیین قدرالسهم سهامداران صندوق اقدام نمایند.

ج، با تثبیت و تایید ماهیت خصوصی بودن صندوق اصلاحات مورد نیاز بر اساس مفاد و اصول قانون تجارت در اساسنامه انجام، تا با تشکیل مجمع عمومی سهامداران زمینه اعمال مالکیت کامل معلمان و سهامداران فراهم شود

دبیرکل انجمن اسلامی معلمان
سیدعبدالرزاق موسوی
دبیر کل سازمان معلمان ایران
طاهره نقی ئی
دبیرکل مجمع فرهنگیان ایران اسلامی
فرج کمیجانی